

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 435/2520

พนักงานอัยการจังหวัดขอนแก่น โจทก์
นายบุญมี ไกรฤชา กับพวก จำเลย

ป.อ. มาตรา 83, 86, 144, 149, 268

จำเลย ที่ 1 นำเอกสารปลอมพร้อมด้วยเงิน 5,000 บาท มอบให้จำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานทำหน้าที่ช่วยเสมียนทะเบียนยานพาหนะ เพื่อให้จัดการจดทะเบียนรถยนต์ให้จำเลยที่ 2 รับเอกสารปลอมกับเงินนั้นไว้ โดยตกลงรับดำเนินการให้ โดยจำเลยทั้งสองรู้อยู่แล้วว่าเป็นเอกสารปลอม จำเลยทั้งสองมีความผิดฐานร่วมกันใช้เอกสารปลอมจำเลยที่ 1 มีความผิดฐานให้เงินเจ้าพนักงานเพื่อให้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่และ จำเลยที่ 2 มีความผิดฐานรับเงินสำหรับตนเองเพื่อกระทำการโดยมิชอบด้วยหน้าที่อยู่แล้ว จำเลยที่ 1 ไม่มีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ 2 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 อีกกระทงหนึ่ง

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ 1 นำเอกสาร 3 ฉบับเกี่ยวกับรถยนต์เก๋งโตโยต้าคันหมายเลขประจำเครื่อง 2 ที 0209911 ซึ่งเป็นเอกสารราชการ 1 ฉบับอันเป็นเอกสารปลอม ยื่นเรื่องราวขอจดทะเบียนต่อจำเลยที่ 2 ซึ่งรับราชการประจำสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ทำหน้าที่ช่วยเสมียนทะเบียนยานพาหนะเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย จำเลยที่ 2 รู้แล้วว่าเอกสาร 3 ฉบับนั้นปลอมแต่เห็นแก่อำภิสสินจ้างจำนวน 5,000 บาทที่จำเลยที่ 1 เสนอให้ ได้ทำเรื่องราวเสนอต่อพันตำรวจโทบัญญัติ สุพานิช นายทะเบียนยานพาหนะประจำจังหวัดขอนแก่น โดยใช้เอกสารปลอมดังกล่าว พันตำรวจโทบัญญัติ สุพานิชหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริงจึงได้เซ็นอนุญาตให้รถยนต์คันดังกล่าวได้รับจดทะเบียนเลข ข.ก.07850 มีนายจำรัส

พงษ์การุณเป็นเจ้าของ การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นการร่วมกันอ้างหรือใช้เอกสารปลอม และการกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นการให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน และการกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นการกระทำในตำแหน่งอันมิชอบด้วยหน้าที่ และเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบโดยทุจริตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่พันตำรวจโทบัญญัติ สุพานิช และจำเลยที่ 1 กระทำผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนจำเลยที่ 2 ในการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการด้วย ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264, 265, 268, 144, 149, 157, 83, 86, 91 ธิบของกลาง

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ

ศาล ชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268, 83 ให้ระวางโทษตามมาตรา 264, 265 แต่ให้ลงโทษตามมาตรา 265 อันเป็นบทหนักจำคุก 5 ปี ผิดตามมาตรา 144 จำคุก 5 ปี และผิดตามมาตรา 149, 86 จำคุก 33 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวน เป็นเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามมาตรา 78 จำคุกจำเลยที่ 1 รวม 21 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 2 มีความผิดตามมาตรา 268, 83 ให้ระวางโทษตามมาตรา 264, 265 แต่ให้ลงโทษตามมาตรา 265 อันเป็นบทหนักตามมาตรา 90 จำคุก 5 ปี ผิดตามมาตรา 149 จำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นจำคุก 50 ปี จำคุกจำเลยที่ 2 รวม 55 ปี ธิบเอกสารปลอมของกลาง

จำเลยทั้งสองอุทธรณ์

ศาล อุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ฐานใช้เอกสารปลอมและฐานให้สินบนเจ้าพนักงานกระทงละ 2 ปี รวมจำคุก 4 ปี จำเลยที่ 1 รับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษกึ่งหนึ่งตามมาตรา 78 จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 2 ปี ข้อหาอื่นให้ยก จำคุกจำเลยที่ 2 ฐานใช้เอกสารปลอม 2 ปี และฐานเจ้าพนักงานรับสินบน 10 ปี รวมจำคุก 12 ปี นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์และจำเลยทั้งสองฎีกา

ศาล ฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ในเบื้องต้นว่าไบเสรีรับเงินชั่วคราวของบริษัทโตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด แสดงว่าบริษัทขายรถยนต์เก๋งโตโยต้าหมายเลขประจำเครื่อง 2

ที่ 0209911 ให้แก่นายจำรัสพงษ์การณ 1 ฉบับ หนังสือของผู้จัดการฝ่ายขายของบริษัทโตโยต้า มอเตอร์ประเทศไทย จำกัด แจ้งการจำหน่ายรถยนต์เก๋งโตโยต้าหมายเลขประจำเครื่อง 2 ที่ 0209911 ถึงหัวหน้าแผนกรถยนต์ 1 ฉบับ และหนังสือของนายทะเบียนยานพาหนะประจำ จังหวัดนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี ถึงนายทะเบียนยานพาหนะประจำจังหวัดขอนแก่น เรื่องขอ รับรองหลักฐานการลงบัญชีรับจำหน่ายรถยนต์เก๋งโตโยต้าหมายเลขประจำ เครื่อง 2 ที่ 0209911 ซึ่งเป็นเอกสารราชการ 1 ฉบับ เป็นเอกสารปลอม และจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานนำเอกสาร ปลอมทั้ง 3 ฉบับทำเรื่องราวขอจดทะเบียนรถยนต์หมายเลขประจำเครื่อง 2 ที่ 0209911 ต่อพัน ตำรวจโทบัญญัติ สู่พานิช นายทะเบียนยานพาหนะประจำจังหวัดขอนแก่น และพันตำรวจโท บัญญัติ สู่พานิช อนุญาตได้เลขทะเบียน ข.ก.07850 รูปเรื่องนำเชื่อว่าจำเลยที่ 1 เป็นผู้นำเอกสาร ปลอมทั้ง 3 ฉบับ พร้อมด้วยเงิน 5,000 บาท ไปมอบให้จำเลยที่ 2 เพื่อให้จัดการจดทะเบียน รถยนต์ให้ และจำเลยที่ 2 รับเอกสารปลอมกับเงิน 5,000 บาทนั้น ไว้จากจำเลยที่ 1 โดยตกลงรับ คำเนินการจดทะเบียนรถยนต์ให้ตามที่ตกลงกัน ซึ่งจำเลยทั้งสองรู้อยู่แล้วว่าเอกสารดังกล่าวเป็น เอกสารปลอม เห็นว่าจำเลยทั้งสองมีความผิดฐานร่วมกันใช้เอกสารปลอม จำเลยที่ 1 มีความผิด ฐานให้เงินเจ้าพนักงานเพื่อให้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ และจำเลยที่ 2 มีความผิดฐานรับ เงินสำหรับตนเองเพื่อกระทำการโดยมิชอบด้วยหน้าที่ การที่จำเลยที่ 1 นำเอกสารปลอมกับเงิน 5,000 บาทไปให้แก่จำเลยที่ 2 เพื่อให้จัดการจดทะเบียนรถยนต์ให้ การกระทำของจำเลยที่ 1 ไม่ใช่เป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการรับเงินสินบนของจำเลยที่ 2 ดังนั้นจำเลยที่ 1 ไม่มีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ 2 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149

พิพากษาขึ้น

(สมชัย ทรัพย์วณิช - มาโนช จรมาศ - ประเสริฐ วราภรณ์)